

Hvis jeg lige med et enkelt eksempel må nævne, hvad jeg mener med det sidste i forhold til regioner, ja, så er det jo måske at stille f.eks. lånemuligheder til rådighed, som betyder, at regionerne selv inden for rammerne af deres virksomhed kan vælge f.eks. at opføre hospitaler og lignende, når de mener, at der er rationel drift, som kan begrunde, at man opfører dem. Det mener vi ville være klogt. Vi mener, at det vil være mere frihed, og vi mener, at det vil give bedre løsninger for det danske samfund.

Kl. 14:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, fru Line Barfod.

Kl. 14:28

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Den tidligere statsminister fra Venstre har lige været ude at sige, at han mener, at han har efterladt sig et forandret Danmark, og det må man jo sige; ikke kun, når man ser på, at Danmark har været trukket ind i ulovlig krig og været tæt allieret med USA under en regering, der mente, at det var i orden med tortur; heller ikke kun, når man ser på, at vi har en regering, der begår grundlovsbrud, og som mener, det er nok, at man bare får en lille næse, og at man så ellers kan gå videre; men også, når man ser på, hvad konsekvenserne af det forandrede Danmark har været for borgerne i Danmark.

Der er af regeringen sammen med Dansk Folkeparti gennemført en lang række reformer, som har ført samfundet væk fra den solidariske velfærd, som flere generationer har kæmpet hårdt for at få bygget op; væk fra et samfund, der byggede på, at vi i fællesskab var med til at sikre, at der var gode muligheder for alle, var med til at sikre, at alle havde mulighed for at få en god uddannelse, alle havde adgang til at komme hen og få sundhedsbehandling, alle børn havde mulighed for at komme i vuggestue og børnehaver osv.

Det har Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti ønsket at forandre. Det har man i høj grad gjort, og det er så det, som Anders Fogh Rasmussen synes der er grund til at prale af. Så håber jeg, at vi andre kan få et flertal i befolkningen til at fortælle ham, hvad det er, vi synes om det forandrede Danmark.

Senest har vi set konsekvenserne på børneområdet, hvor et par på SU oplevede, at den vuggestue, deres søn gik i, blev privatiseret, og så havde de lige pludselig ikke friplads i vugge-

stuen længere, men skulle betale næsten 1.500 kr. om måneden. Det er altså ikke nemt at lade sin søn blive gående i vuggestuen, hvis man kun har SU.

Vi har også et land, som er ramt af både klimakrise og af finansiel krise, der så også har ført til økonomisk krise. Regeringen og Dansk Folkeparti forsøger at påstå, at det er sådan noget, der er kommet udefra som en naturkatastrofe, men realiteten er jo, at man i Danmark i høj grad har været med til at skubbe på for at skabe den her krise ved, at man fuldstændig har dereguleret den finansielle sektor og har ladet spekulanterne få lov til at råde. I stedet for så at gå ind og rydde op, i stedet for at gå ind og sikre, at der kom reelle lånemuligheder til de sunde virksomheder, har man givet millioner og milliarder til banditterne i habitter, til spekulanter og bankdirektører, der så bare kan fortsætte deres grådighed i stedet for at sikre, at der faktisk kom penge til de virksomheder, der skal sikre, at folk også kan være i arbejde, og kan sikre, at vi kan fortsætte med at have et godt samfund.

Derfor oplever vi nu en stærkt stigende arbejdsløshed og som det mest bekymrende en stærkt stigende ungdomsarbejdsløshed. De af os, der kan huske, hvordan det gik sidst, vi havde en stærkt stigende ungdomsarbejdsløshed, hvor mange af de unge aldrig nogen sinde fik chancen for at komme ind på arbejdsmarkedet, men endte med at være udenfor resten af deres liv, nogle af dem endte på førtidspension, har grund til at råbe vagt i gevær og sige, at det er nu, vi skal gøre noget. Kommunerne er et rigtig oplagt sted at gøre noget, og kommunerne vil gerne, og regionerne vil gerne, de vil rigtig gerne få folk i arbejde, de vil rigtig gerne sikre, at vi igen går i gang med at opbygge stærke fællesskaber, som alle kan være en del af.

Men det kræver altså, at der bliver sat nogle penge af, og det kræver, at vi igen får kommunalt selvstyre. For en anden af de reformer, som Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti har gennemført, som har været med til det her forandrede Danmark, som Anders Fogh praler af, er, at det kommunale selvstyre er reduceret til retten til selv at bestemme, om man vil skære på folkeskolen eller på de ældre eller på daginstitutionerne eller på de handicappede, i stedet for at det kommunale selvstyre handler om, hvordan vi udvikler kommunerne, hvordan vi skaber et bedre samfund, hvordan vi skaber stærkere fællesskaber, hvordan vi får alle med.